

لحام الحیة الحما ۸ علی الفرات

ای مهدی موعود ای نجیب معبود
مبارک میلادت باد اهل دو عالم بشاد

اندر نیمه شعبان

نور حق شد تابان

مهدی صاحب زمان

چون ماه گردیده عیان

مردم گویند مرد ماه آری توده

شد ظاهر رخ حسد اهل دو عالم بشاد

چون موی ای عمر

از حکمت بزدان

گشت ظاهر ز احسان

همچنان ماه تابان

عشق او شد در دل سار دل مشکل

دشمن در غم افتاد اهل دو عالم بشاد

لیله رصف من شعبان

لی با نور رب المنان

نور المهدی شمع او تابان

و بنوره های الاکوان

ترهی او شمع هالک زالت کل الاھم

بیم الفرح لینه زاد اهل دو عالم بشاد

ای ماه منازت و دیگر

شد ظاهر ماه انور

زادیه آن بیاب

شیل زهر و حیدر

از عسکری عیوان حیدر اودر

شادی در دریا بنهاد اهل دو عالم بشاد

قمر خجل زهر ویشی

عالم بحسب شیشی

جانها روانه شیشی

باروی حق بازویشی

شمس الصبح ظاهر بند الدجی زهر

بقد او از روزه ایحاد اهل دو عالم بشاد

شیل العسکری او حیا

آفره اودینه بحما

للموت احب ویا

لا یبانه اولاد نیا

هوہ الامل لینه من اللہ ایچینه

او عید الله او فخر الاعیل اهل دو عالم بشاد

هیچ مادر تراید مثل این نوره ایراد

ای دوستان ما باید اکنون تبریک یزد

دهیم به عسکری آن سوره دآوری

وان نوره روح ارشاد اهل دو عالم بشاد

گویند مای معبود خواهیم ز تو هر روز

ظاهر شود این موعود دریا تا گرد خوں شود

فرانی زین عریضه کجی میشود راحت

ما زخم شود ازاد اهل دو عالم بشاد